

Gökhan Fazlıoğlu

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

06.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Gökhan Fazlıoğlu

07.02.1987 Tarihinde Yozgat ın Saraykent ilçesinde doğdu. İlköğrenimini Fatma Temel Turhan İlköğretim Okulunda, Liseyi ise Yozgat Atatürk lisesinde tamamladıktan sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi Türkçe Öğretmenliğini kazandı. Lisans eğitimini bu üniversitede tamamladı. 2013 Yılından bu yana Türkçe öğretmeni olarak görev yapmaktadır. 2017 yılında "Sözüm O'na" isimli şiir kitabı yayınlamıştır.

....Ben Senin hiçbirşeyin...

Alma bedduasını bir de kalemin.
Dök içini; sal hislerini son bir şiirime...

İzin ver, yıkasın kirli düşlerini Nil'im.
Sonra, as ıslak umutlarını gökyüzüme...

Merhemi yok diye bazı sancılarının;
Hicrana banma artık mürekkebimi.

Dokunsan da bazen hüzzamımın teline,
Pay çıkmaz artık sana içli bestelerimden...

Şimdi gözlerimden doğan;
Son bir sağanak boşalır belki.

Ne olur kaçma ondan!
Sığınma artık yüreğimin en kuytusuna...

Unutma, o yağmurlar ki;
Tanrının sana son rahmeti...

Ve sığındığın ben;
Artık senin hiçbir şeyin...

Gökhan Fazlıoğlu

...Firari kelimeler...

Ne zaman firar etse
Dudak uçlarımdan,
En güzel cümleler..
Hep yanlış kulaklarda yakayı ele verir.
Sana doğru olmayan her kaçış;
Daha bir müebbet,
Bilmezler...

Yolu yok!
Gitmez bu düzen böyle..
Asmalı, sana varmayan her cümleyi.
Kurusuyla yaşıyla yanmalı her bir kelime.
Belki o zaman,
Anlar da sözcükler, otoritem kimde.
Diner isyanım.
Uslanır;
Şeni seviyorumlar,
Özledimler...

İsyanım bitince,
Ben yine sende alırım
Son soluğu.
Sen de ararım,
Kaybettiğim başlangıçlarımı.
Sense yine aptal bir çocuk olup
Bende oynarsın tüm saklambaçlarını.

Gökhan Fazlıoğlu

Aç kapını anne...

Başka Çocuklar;
Sıcak yuvalarında, masallarla uyuyor.
Seninse, Gecenin ayazında
Karamsar dizelerin satır başlarında geziniyor oğlun.
Ne olur tekrar aç kapını anne.
Hatırladın mı, benim..!
Hani Kopardı da hayatının çoğunu
Katlayıp cebine koyduğun çocuğun....
Sen yokken,
Yıllandım, yeterince ağladım.
Her gecenin ayazında,
Kundaklandı sahipsiz kalbim.
Daha Yirmi dokuzumda
Hep kim vurdulara gittim...
Aksam ezanından önce,
Yine aç pencerelerini.
"Oğlum" diye seslen...
Söz bundan sonra
Bir dakika olsun gecikmem..
Hadi eskisi gibi bir de çay koy.
Anlatılacak çok şey var....
Akıp giden zamandan dem vuralım bu gece.
Hatırladın mı şimdi beni?
Ben.... Oğlum...!
Hani çayı demli seven,
Her yanı yalnızlık dolu...
Sarılmalısın şimdi bana.
Yirmi dokuzundayım çünkü...
Üzerim, hangi yangına ait bilemediğim küllerle dolu...
Beni ancak sen temizlersin...
Onca yangın onca keder,
Ancak sen bağrına basıp
"Geçti oğlum" dersen geçer...

Gökhan Fazlıoğlu

Artık Ben Yokum

Yuvasız bir çocuk olsaydın;
Olmazdın bu kadar kimsesiz.
Sokağından geçen yabancıların olurdu.
Ve başını koyacağıın kaldırımların...

Gökhan Fazlıoğlu

Aşık oldum...

Çok sevdiğim bir kadın bir gün
Bana döndü ve hiçbir şey demedi.
Bütün gece öyle güzel sustuki
Hayran kaldım anlatamadıklarına...

Sonra devam etti konuşmamaya...
"Eee hep ben susuyorum
Biraz da sen sussana" der gibi koydu başını diz ucuma...
Ben de sustum...
Zaten acil durumlar için
Afilli cümleler de getirmemiştim yanımda...

Daha önce duymuştum ama
Susan kadın hiç görmemiştim hayatımda.
Aşık oldum...

O çok sevdiğim kadın,
Hep Boş bakardı bana.
Öyle boş bakıyorduki,
Hayran kaldım gözlerindeki anlamsızlığa.

Daha öncede boş bakan çok olmuştu ama
Kimse sığdıramamıştı bunca anlamı anlamsızlığa.
Aşık oldum...

Gökhan Fazlıoğlu

Bağımlı...

Ve kokunu içine çekmem....
Şigara bağımlısı bir gencin;
İlk sigaradaki o baş döndüren hazzı,
Yaşaması gibiydi yeniden....

Gökhan Fazlıoğlu

Basit

İnsanlardan verebildiklerin kadar gidersin...

Gökhan Fazlıoğlu

Bazen...

Romantik bi şarkı çalıyo bazen radyoda,
Hemen yakıyorum bi sigara,
Hafiften kısıyorum gözlerimi,
Moda girmem az bi vaktimi alıyo...
Tam düş kapısından içeri giriyorum,
Yaka paça dışarda buluyorum kendimi sonra..
Yani damsız hayal bile kurulmuyo anlıyo musun?

Bazen kitap okuyarak mutlu olanları görüyorum..
Ben de bi kitap alıyorum...
Diyorum yanına bi de kahve yapayım.
Kulaklıkları da takıp inceden bi muzik açtım mı
Herşey tamam diyorum.
Ama herşey tamam olmuyo anlıyo musun?

Bazen de bi yağmur başlıyo penceremde.
Sonrasında hafiften bi toprak kokusu...
Tamam diyorum. "iste aradığım şey bu! "
Vurayım şimdi kendimi sokaklara,
Sevgililer yapar ya hani büyü bozulmasın diye...
Şemsiyesiz çıkarlar dışarı...
Bende öyle yapıyorum.
Sonra boşuna ıslanıp hastalanıyorum..
Solun boş olunca yağmur daha çok ıslatıyo anlıyo musun?

Bazen de şairlere özeniyorum.
Hemen gaza gelip "bi şiir de ben yazayım sevdiğime" diyorum..
Şairane bi üslup takınıyorum hemen.
Işıkları kapatıp mumları yakıyorum.
Gözleri yine hafif kısıp bi sigara daha ateşliyorum...
Derken sevicek bi kadın gelmiyo aklıma...
Diğer şairlere ilham gelirken bana ilhami geliyo anlıyo musun?

Bazen de bi kadın çıkıyo karşıma...
"Gel beni sev" der gibi bakıyo bana.
"Damım olur musun azcık sevsem seni? " diyorum.
"Hı? " diyo.
Diyorum ki: "Birlikte ıslanalım, hayaller kuralım, ilham kaynağım ol." falan filan.
"Benim kalbim temiz", "Ben çok safım", "ne geliyosa basıma iyi niyetimden geliyo" diyo
her kadın gibi...
Ben bu kadınları bazen hiç anlamıyorum.
Bazen değil hiç anlamıyorum. Anlıyo musun?

Bazen, bazenle başlayan cümlelerim çoğalıyo böyle,
Bana herzmanla başlayan cümleler kurdurtamayan
her kadın adına bir sigara daha yakıyorum.
Yani çok sigara içiyorum bu aralar anlıyo musun?
Ben anlamıyorum da...

Gökhan Fazlıoğlu

Bekliyorum...

Bekliyorum..
Elimde takvim yaprakları,
Saatte bir gözüm.
Yoruluyor akrep,
Bitkin düşüyor da yelkovan,
Ben, yine seni bekliyorum...

Ben böylesine beklerken,
Sensiz akmaktan utanıyor inan her bir an.
Tüm bekletenler adına,
Bana mahcup oluyor da zaman,
Ben yine seni bekliyorum.

Bekliyorum..
Sen ölüme sevdalanmamışsın da
Her an gelecekmişsin gibi...
Öyle bir bekliyorum ki,
Kırılıyor bana yeryüzündeki tüm terk edişler.
Bense yine seni bekliyorum....

Bir tek sigaram memnun inan bu halden.
Çünkü her şeyim azalırken,
Ö artık günde iki paket.
Yanlış anlama işte.
Çok sevdiğimden değilde;
Aşığım sadece her bir dalın,
Sen gibi ömrümden çalıp gidişine...

Yani ben bekliyorum.
Sen gelmesen de,
Ya da gelemesen de,
Ben, bekliyorum...

Gökhan Fazlıoğlu

Ben sende sonsuz olacağım...

Korkmuyorum;
Takvim yapraklarını söküp atmaktan...
Korkmuyorum;
Dünyanın kirli duvarlarına bir çentik daha atmaktan...
Hani Diyorlar ya:"Müsaade etmez;
uzun ve sonsuz hikayelere zaman."
Başını ezeceğim o akrebin,
Yasını tutacak yelkoyan...
İşte zamanın durduğu o an,
Ben sende sonsuz olacağım...

Gökhan Fazlıoğlu

Biliyor musun?

Belki sende herkes gibi gittin...
Ama bir sana diyemedim yolcu.
Hissedebiliyorum hala inan;
Bana bıraktığın bir şeyler var.

Bazen uykusuzluk olup birikiyorsun göz çanaklarımda.
Bazen de gözyaşı olup düşüyorsun elmacıklarımın.
Gece yarısı gelip bir şey oturuyorsa tam şurama;
Acaba diyorum:
İçimden kalkmaya hiç niyeti olmayan,
Misafir hisler mi bıraktın?

Mendil de sallayamaz olmuşum gidenlerin ardından.
Gönderemiyorum artık hiç kimseyi.
Bazen en soğuk havalarda bile tutuşan,
Bazen ceplerimin en kuytusuna kaçışan,
Ve bana bir elvedaya daha cesareti olmayan
Titrek bir el mi bıraktın?

Kocaman artık bana bu şehir.
Hissiz bu binalar...
Bilsen artık sevemiyor beni burda insanlar
Döner misin yine bana,
Ya da alır mısın beni de yanına?
Ben çok mutsuzum biliyor musun?
Senle dolu ülkemin,
Sensiz yaşamam gereken topraklarında...

Gökhan Fazlıoğlu

Bir bakımlık körlük düştü benim payıma...

Onlarca kilit var önümde, gider ayak ellerime tutuşturduğun.
Artık hangi kapına varsam taş duvar;
Hangi kapına varsam karanlık...
Aşkın aydınlığından,
Bir bakımlık körlük düştü benim payıma.
Gidişinde dahil göremedim hiçbir yol ayırımını...

şimdi "elveda" dışında,
şon bir söz etme zamanı belkide...
Mesela o güzel gülüşünü,
Uzun saçlarının ardına gizle...
Sokak ortası vurulmasın sana,
Benden başka hiçbir serseri.
Olurya yüreğinin yanlış köşesine koyarlar seni,
Dayanamam....

Gökhan Fazlıoğlu

Bir Zamanlar..

Bir zamanlar
DüŖen donumu kendim tutar,
Koyu yeŖil sümügümü koluma sürerdim.
Sevdiğim kadın onu da temizlerdi.
İŖte ben ona anne derdim...

Dünyam da rengarenkti.
Siyahın hiçbir tonu,
Gökyüzümü karartmaya yetmezdi.
Ne zaman karanlık içinde kalsam
Yanıbaşım da bir suret belirirdi.
İŖte ben ona dost derdim...

Sonra ufukta bir düşman belirdi.
Güzel olan ne varsa,
Bizden almaya yeminli.
İŖte biz ona zaman derdik ve ona yenildik.

Her geçen yıl
Bir tonunu alıp yanına,
Terketti Ŗimdi resimleri.
Siyah beyaz kareler içinde
Bir gülümsemem kaldı.

Yanılmışım, yıllanmışım
Ne yaralar almışım umrumda mı?
Elimde bir resim
"Bakın diyorum bu bendim"
Bir zamanlar bende gülerdim...

Gökhan Fazlıoğlu

Cehennem dediğin...

Kokun bile yasak,
Ama çabam ademden kalma.

Bir bir kırılıyor sana uzanan ellerim,
Cennettinden olmuşum zaten,
Bu muydu meşhur cehennemim?

Gökhan Fazlıoğlu

Çoban yıldızı...

Sen görünmezsen
Foyası çıkmaz güneşin;
Görünmez yaldızı.
Yönümü bulamıyorum;
Yardım et çoban yıldızı.

Gökhan Fazlıoğlu

Çocuk..

Kürt olduğun için sana terörist diyecek,
Alevi olduğun için seni öteleyecek,
Ve kız olduğun için sana hükmedecek insanların var olduğu,
Kocaman bi dünya burası...

Ama Üzülme çocuk..

Allah,
Ağlatanlar kendi nefterlerinde boğulsun diye,
Okyanuslar dolusu maviliği
Senin gözlerine hapsetmiş

Gökhan Fazlıoğlu

Fail-i meşhur

Şöylediğin son sözle
Öldürdüm kendimi.
Faili meçhul değil,
Faili meşhur olabilmek için

Gökhan Fazlıoğlu

Göğsünün Güvertesinde...

Dert, tasa, gam senden az uzakta;
Ufukta biryerlerde...
Bense,
Yorgun parmak uçlarımı dinlendiriyorum;
Göğsünün güvertesinde....

Gökhan Fazlıoğlu

Hafif Şizofreni...

Ufacık bir bedende bile yalnız yaşamıyor.
Vücut denen bu illet,
Sanki duymak istemediğimiz her şeyin volta yeri...
Gece yarısı bir ses çınlıyor kulaklarımızda.
Yürek Akla fısıldıyor yine en mahrem sırlarını.
Konuşulan ne varsa hepsi aleyhimize sanki.
Söz hakkımız keşkelerle doluyor sadece....
Keşke en çok biz anlayabilseydik kendimizi!

Belki o zaman aşardık;
İçimizde dolanan,
Ama alfabede yer bulamayan o harfleri.
Belki o zaman yaşardık;
İçimizde olan,
Ama bir türlü içinde olamadığımız o halleri...

Gökhan Fazlıoğlu

Hasretim...

Hani dertleşip geceleri,
Maziye sövdüğümüz her an;
Nasıl da güzelleşirdi birden senle dili geçmiş zaman.

Yine İzin ver,
Öpüşlerine ev sahipliği yapsın tenim.
Bardakta yarım bıraktığın çay kadar,
Bir çift dudağına hasretim....

Gökhan Fazlıoğlu

İhtimaller...

Adın üç kere geçti saçma sapan bir filmde,
Yalnız olsam çok ağlardım.
Ama annem bakıyordu...
Otoban dolusu gürültüyü sıkıştırıp beynime,
Anne dedim;
Hadi bi çay koyda içelim...

Çayın demine ağladım sonra...

Lan dedim.
Biz açık çayı ne severdik...

Yüzün üç kez geçti saçma sapan rüyalarımda,
Birlikte olsak ne gülerdik.
Ama sen yoktun, babam vardı yanımda.
Hafızalar dolusu anlarımızı yakıp anında,
Baba dedim.
Ver bir sigara da içelim...

Sigaranın dumanına ağladım sonra...

Lan dedim...
Birlikte zehirlenmeyi pek severdik...

Sesin üç kez çınladı kulaklarımda.
Kalabalıkta olsam hiç duymazdım,
Ama yalnızdım..
Sessiz çığlıklarını alıp karşıma;
Kız dedim,
Son bi şey söyle de dinleyim...

Sessizliğine ağladım sonra...

Off dedim.
Hani biz en gevezeydik...

Kokun üç kez geldi burnuma,
Sen olsan deli gibi koklardım.
Ama kokan başka bir tendi.
Tüm nefsimi alıp karşıma,
Oğlum dedim.
İhtimaller tükendi...

Tükenmişliğime ağladım sonra...

Keşke dedim.
Dahası gelmedi...

Gökhan Fazlıoğlu

İlk Aşk

"ilk" "aşk" tan sonra anlarmış insan,
Tüm üç harflilerin çarptığını...

Gökhan Fazlıoğlu

Kaç günü kaldı?

Boşa değildi;
Koca ağaçların rahmine,
Sarı yapraklarını pehdahlaması, güzün...

Zira;
O zaman hesap edebildik.
Kaç günü kaldı;
Bitmez sandığımız ömrümüzün...

Gökhan Fazlıoğlu

Karamsar Şiir...

O kadar renkli görmemek lazım hayatı.
Hayaller de fazla renkli olmamalı...
Elimizdeki her şey;
Ucu kırık bir kurşun kaleminden ibaretken...

Gökhan Fazlıoğlu

-Kelebeğin İntiharı...

Yeterince yaklaşmaya cesaret edeni yakarmış ancak,
Ufacık bir lambanın harı...
Ve hiç aşkla bakmamışsan doğan güneşe;
Anlamsız gelebilir şana,
Lambadaki kelebeğin intiharı..

Gökhan Fazlıoğlu

Kim?

Zulamda her zaman temiz bir sayfa ve renk renk pastellerim varken,
karakalem düşünceleriniz, gökyüzümü karartmaya yetmez....

Gökhan Fazlıoğlu

Kimim Ben?

Yıllardır bir otogarda bekliyorum sessizce.
Ne bir bilet var elimde,
Ne de bir kimlik üzerimde.
Onlarca vedanın,
Binlerce kavuşmanın sessiz tanışımı sadece.
Yaşanan onca an içinde, benden başka herkes var.
Ne birisiyle vedalaşıyorum
Ne de kavuşacağım birisi var.
Bekliden ben hiç kimseyim.
Bu yüzden hiçbir yolcu tanıdık değil.
Şimdi kime sallayacağım bu ceplerime sığınmış ellerimi?
Bitmeyecek mi bu hiç kimseliğim? gf-ie

Gökhan Fazlıoğlu

Makyaj Bozan Erkekleri Seven Kadın

Hadi gülümse şimdi yalandan,
Üç cümlelik değilmiş gibi gülüşlerin.
Nasılsa; dördüncüde düşecek suratın,
Sıkılacak dişlerin.

Göz çanaklarına birikmiş damlalarla da belada başın.
Onca erkek arasından gidip,
Makyajbozanları seven kadın...

Bırak toparlanmayı bu gece...
Bırak, dağınık kalsın şu saçın!
Zaten tarağının ucu kadar yorgun,
Aynada gördüğün kadar yalnızsın.

Bir yanın eksik değilki tamamlayasın.
Aldığın yaralar yüzünden,
Varlığın hiçliğe çok yakın.
Simdi son bir kez bak aynaya..
Söyle hangi makyajla kapanır bu alın yazın?
Her defasında gidip makyaj bozan erkekleri seven kadın.

Simdi bu el, bu fırça
nasıl baştan çizer seni?
Gülüşünün izi bile kaybolmuş,
Ardına gizlendiğin, incecik bir deri.
Kolların halsiz,
Çaban gereksiz...

Gökhan Fazlıoğlu

Mavi Zindan

Hani tutsaklık yoktu gökyüzü?
Hani özgürdün deniz?
Ne arıyorsunuz şu kızın
Mavi gözlerinde siz?
Yoksa sizde benim gibi
Karanlıklardan kaçıp
Kendinizi bu maviliğe mi hapsettiniz?

Ya sen deli rüzgâr,
Bileklerine kelepçeyi kim geçirdi?
Herkes için felaket taşırken
Bu saçlarda usulca esmekte ne?
Yoksa seni de benim gibi
Bu koku mu yeni felaketlerden çevirdi?

Her adımda beni takip etmesi gereken gölgem,
Hiç bitmeyen gece...
Karalara bürünen iki meşhur ikiz.
Ne arıyorsunuz bu kızın
Siyah saçlarında siz?
Yoksa sizde benim gibi
Benden kaçıp buraya mı gizlendiniz?

Gökhan Fazlıoğlu

Meryem Misali

Tam yok oluyorum derken;
Gözlerini, gözlerime değdir bir kere.
Göreceksin;
Yalnız Meryem değil;
Hiçliğe can veren tek bakire.

Gökhan Fazlıoğlu

Ne sanıyorsun?

Masum sanılan yalanlar yüzünden,
Daha dillenmeden asıldı tüm gerçekler.
Yalana alışmış bir kalbi,
Senin Doğruların sarar mı sanıyorsun?

Sürekli ağlatanlar yüzünden,
Karaborsa artık tüm gülüşler.
Karaborsadan Kahkaha düşüren kadının
neşesi olmak kolay mı sanıyorsun?

Sürekli gidenler yüzünden,
Daha ucuz artık isimler.
Sürekli geride kalan birisine
Varlığı anlatmak kolay mı sanıyorsun?

Herkese değer verenler yüzünden,
Ateş pahası artık bedenler.
Yanmadan canın ve ellerin,
Bir kadına Dokunmak mümkün mü sanıyorsun?

Bitmek bilmeyen ihanetler yüzünden,
Daha açık artık gözler.
Nefsinden vazgeçmeden
Bir çift gözün daldığı yerde olabileceğini mi sanıyorsun?

Gökhan Fazlıoğlu

Pranga

Şimdi bir yağmur başlar inceden,
Senin iklimlerinden....

Çiğlık dolu sokaklarıma sensizlik yağar.
Şuyuna umutlarını banıp,
Ölüm kusar şehrin tüm sarhoşları.

Şimdi nasıl susar, nasıl yanarım.
Şehrin göbeğinde isyanım var.
Kalışlarımı utandıran gidişine bir son ver.
İsyanımı bastır.
Bu ateşten kalan enkaz benim, özgürlüğüm senin olsun....

Gökhan Fazlıoğlu

Sen Bilmezsın...

Bela gülüşün, sürgün bakışların;
Yangın yeri odamda,
Yıllardır benim koğuş arkadaşlarım...
Yokluğunda bastığım her yer,
Sanki cehennemlerin tam ortası.
Kor alevlere bezenmiş bu adım;
Sensiz geçen ömrün,
Bilmem kaçınıcı voltası....
Şimdi dilediğin kadar uzaklara git.
Şanma ki sen de çok hürsün...
Gülüşlerin bende müebbet.
Artık mutsuzluğun kadar özgürsün....

Gökhan Fazlıoğlu

Senden Geriye

Ufak kırılmalara bile dayanamazken bu yerküre,
Bir damla gözyaşın yeter Nuh'u kahretmeye.
Söylesene gözyaşından geriye,
Ademi boğacak tufan mı kalır?

Her gece uzanır ellerim, yasak gülüşüne.
Sonra sürüklenir, yedi kat cehennemin en dibine.
Orda boşalar da beni binlerce lezzete;
Söyle adından geriye,
Ademi cennetten eden meyvenin tadı mı kalır?

Adını zikrettikçe,
İbadet gelir günüm;
Temizlenir her bir gecem.
Bir tövbeye affedilir de insanoğlu,
Ben yine sana tövbe etmem.
Zaten senden geriye
Bana işleyecek günah mı kalır?

Gökhan Fazlıoğlu

Soğuk

Umutları düğümlenip boğazına,
Son bir nefeste giydi kefeni.
Düşleri; gözyaşlarını toplayıp bir bavula, Ruhtan önce terketti bedeni...

Sanki ruh var olalı,
Herkesten biraz gitmişti
Ama Kimseyi böylesine terketmemiştii...
Sanki düş var olalı,
Herkeste biraz eksikti
Ama Kimseyi bu kadar eksiltmemiştii...

Ömür dolusu küfrü sığdırıp şubata,
Bir deri bir kemik yattı tabuta.
Ölmek istedi, ölemedi...
Kalanları yaşamaya, gidenleri ölmeye yetmedi...

Gökhan Fazlıoğlu

Sonbahara denk geldik

Koca bir ağaçtı benim bedenim,
Sense yorgun sarı yaprak.
Yazdan medet kesip de, dallarıma tutunman
Bir sonbahara denk geldi.

Hiç çıkmadı aklımdan
Düşerkenki sessizliğin
Senden sonra her rüzgar sesi
Bir elvedaya denk geldi. GF

Gökhan Fazlıoğlu

Söyleyin Nereye?

Yeryüzü, yaşamla ölüm arası koca bir barak.
Üstünde diriler kol gezer,
Altında ölü çiğner kara toprak.

Diriler çığlık çığığa,
Ölüler sessiz, sakın...
Söyle ey rabbim!
Yok mu bu işte bir terslik?
Çiğnenmek mi daha eziyetli
Yoksa kol gezmek mi?
Şimdi kim ölü kim diri?
Şu acımın yarısını çekiyor mu
Ölen herhangi biri?

Yüzlerdeki son tebessümü de yakıp,
Küllerini savurdunuz denize.
Şimdi hangi ağıt yakışır,
Ak yüzünüzdeki soluk benize....
Heybeti susuşunda gizli,
Koca Yürekli adam!
Cam mavisi gülümsemelerini alıpta
Şimdi söyle nereye?
Yüzü resimlerde kalan küçük kadın
Ve sen ikinci babam...
Bana yaşamak için onlarca sebep veripte
Söyleyin siz şimdi nereye?

Nuri Erkul, Mekki Şekerci ve Didem Kılıç anısına. Mekanınız cennet olsun güzel insanlar...

Gökhan Fazlıoğlu

Sözüm O'na

Ölüm kimseye yakışmaz sanırdım önceden.
Yanılmışım...
Tanrı öyle güzel yaratmışki seni,
Ne büründüğün beyazlar,
Ne de ölüm bozabilmiş eşsiz güzelliğini.

Benimse yakışığım sendin.
Bir deri bir kemik kaldım şimdi.
Örtemez oldum senden sonra
Daha da belirginleşen çirkinliğimi...

Elle tutulur bir senim vardı.
Sen de gittin.
Neyim kaldı geriye biliyor musun?
Bir elveda sonrası,
Tüm merhabalara küsüşlerim,
Kalabalıklar içinde terk edilmişlerim,
Tam birisi oluyorum derken, herkesleşmişlerim kaldı.

Ölümü henüz anlatmadın bana.
Ama bil ki;
Yaşamak da hatrındaki gibi değil.
Yeryüzü kanunları değişti.
İçime düşen her ateş üşütüyor,
Yaktığım her bir sigara, ömür uzatıyor örneğin.

Sahi ölümü hiç anlatmadın bana.
Söylesene çirkinlere de yer var mı orda?

Gökhan Fazlıoğlu

Ŗir bakışlı, küçük kadına...

Ben, bu Ŗehrin tek dilbazı;
Sen, Ŗir bakışlı küçük bir kadın...
Ne zaman gözüme değse bir bakışın,
Cehennem ateşini körükler cümleler....

Gökhan Fazlıoğlu

Şimdi Anlıyorum...

Bir önemi yokmuş meğer
Yazılan onca satır arasında,
Altı çizilenden sonra gelenin.

Ey altı çizilenim!
Anladım...
senden sonrası kalabalık,
senden sonrası hep hikaye.

Olurda anlam bulamazsan başka sayfalarda,
Tekrar uğra satırlarıma.
Eger beni de bulamazsan,
Gittigimi sanma.
Bil ki,
Düşlerinden azık ettim,
Kalabalıkların en dibine yolculuktayım.

Gökhan Fazlıoğlu

Şişemde Senli Umutlar...

Gökyüzü hala mavi,
Toprak kahverengi.
Henüz solmadı bu denizin laciverdi.
Hani derler ya devran değişti,
Koca bir yalan!
Değişmeyen şeyler de var.
Ne renkler değişti mesela,
Ne de günahlar.
Bağ değişse üzüm değişse;
Şarap aynı şarap,
Sarhoş hala günahkâr.

Geceleri yine kapındayım,
Ve şişemde senli umutlar.
Ne zaman sensiz gökyüzüne baksam,
Gözlerime doluşuyor
Yağmaya yeteneksiz bulutlar.
Gökyüzün yasak,
Yeryüzü yalan.
Bir bilsen;
Göğünü kaybetmiş kuşa
Yeryüzü ne yavan! GF - M.U.A

Gökhan Fazlıoğlu

Şubat

Şiir tadında yaşamak istediği hayatın, redifiydi sanki..
Acemi şairlerin dizelerine kurban edilmiş söz tekrarından ibaretti ismi...

Bir kişi için okunuşu ve yazılışı aynı
ama anlamı hep farklıydı... bilemedi..
Degersiz sandığı manasını alıp terketti şiirleri.

Gökhan Fazlıoğlu

Uykusuzluk Hali...

Ben kanadı kırık, akli bir an gidip bir an gelen, yaratık.
Yıldızların sönmesini bekliyorum,
Seni sevmek için...
Herkes yekvücut ve herkes için yatmak tek seferlik.
Bense iki başlı bir deli...
Bir yanıımı yatırırsam,
Bir yanıım ayakta bekler hala seni...

Yıldızlar sönene, sen dönene kadar
Sürecek bu uykusuzluk hali.
Yani yol uzun...
Yatak denen şu tek kişilik hücremde,
Her gece kurulacak darağaçları...
Ve sen üzerime serpmediğin sürece
Kıyılarına vuran ölüm kokan kumu,
Benim adım:
Her gece ölmeye yeminli,
Tek yaşam mahkumu.

Gökhan Fazlıoğlu

Üşüme Oralarda

Uzaklara soyunan bedenim, çıplaklığımdan utanmasın.
Yaktığın ateşin bana soyundurduklarını sen giyin;
Üşüme oralarda...

Gökhan Fazlıoğlu

Yarını Olmayan...

Şimdi Hangi yıldayım;
Ya da hangi yolda,
Saat kaç inan hiç bilmiyorum...
Acıkmiş karnım ve uzamış sakallarım...
Ama ekmek kaç para,
Traş kaça olunuyor hatırlamıyorum...

Bahar gelmiş üstüne üstlük;
Ben hala paramparça...
Ağaçlar bile toplarken dökülen yapraklarını,
Dağılmışlığımı yüzüme vuracak şimdi...!

Beklemekle de olmuyor yani,
Yokluğuna şiirler yazmakla da...
Ya terkle toparlamalıyım kendimi;
Ya da seni bulmalıyım,
Tamamen dağılmadan....

Ne olur gel gözünü seveyim....!
Yarını olmayan kadınlara bir şiir daha yazdırtma..!
Düşman eyle beni, İçinde senin olmadığı satırlara....

Ne başka gözler olsun şiirimde;
Ne de ayrılıklar....
Belki o zaman;
Ne tufanlar kalır içimizde,
Ne de Nuh'a ihtiyaç...

Hem senin gibi;
Ben de yapamıyorum işte,
Gel sev beni toparla.

Ben yapamıyorum işte,
Gel sen beni toparla...

Gökhan Fazlıoğlu

Yasaklım

Bu dünyada güzel olan her şey yasak diye,
Pas geçemem seni.
Onca günahımın içinde en işlenesi,
Anladım, kıyametim sensin...

Dudakların adımı haykırdığı an,
Şende anla yasaklılığımı.
İnkâr etme...
Güzel olan her şey yasak.
Benim adımsa,
Sadece senin dudaklarında bu kadar güzel...

Tanrıyı kandırmak,
Beni kandırmaktan daha zor.
Adımı andığın onca geceden sonra,
"Bağımlısı değilim isminin "
"Hem çok oldu zikretmeyeli" desen,
Dudak tiryakiliğin ele verir seni...

Ben anladım.
Sen de anlamalısın...
Benim kıyametim sen,
Senin kıyametinse benim...

Gökhan Fazlıoğlu

Yitirilen

Hiç başlamayan Birşey
Nasıl ki bitemezse,
Herşeyin bittiği zamanlarda sana hiç başlayamamak,
Kısa mazimin en yitik öyküsü oldu.

Dünyada temizlik adına ne varsa
hepsini kirletecek kadar pis özledim seni bu gece....
Ne sükûnete hal kaldı bende
ne de senden arta kalan ömre tahammül...

Vadettiğin güzel günlerin kısıntılarıyla doyuyorum şimdilerde
Çünkü biliyorum ki kısıntılarına bile şükretmek,
Şenin giderken beni allaha emanet ediş şekli...

Gökhan Fazlıoğlu

Yokluğum...

Yine sana geldim yokluğum...
Bir sen anlarsın beni,
Soğuk nefesinle dinle...

Kaç bedende solduk,
Yetmez mi bunca nefes bize?
Birlikte yok olmak varken
Ayrı ayrı var olmak niye?

Bir sen anlarsın yokluğum...
Bir sen anlarsın, sen de yoksun...
Yine sana geldim...
Yine de sana geldim...

Varlığımdan sıyrıldım,
Çırılçıplağım bugün
Alsanya beni de
sarsan beyazdan çok derin gelinliğine...

Son bir nefes seninle
Bilmem anlatabildim mi?
Ama bir sen anlarsın
bir sen anlamalısın...

Gökhan Fazlıoğlu